

ת"פ 41694/03/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אל עסלה, שריף אחמד עדארבה, חסן אהווידי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 41694-03-20 מדינת ישראל נ' אל עסלה ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט יואל עדן המאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון - פמ"ד
נגד הנאשמים:		1. אחמד אל עסלה ע"י ב"כ עו"ד יוחאי הזז 2. שריף אחמד עדארבה ע"י ב"כ עו"ד אסף גונן 3. חסן אהווידי ע"י ב"כ עו"ד רינת יהב

גזר דין

האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

נאשם 1 - בעבירות בנשק (סחר/עסקה אחרת) לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, עבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, החזקת נכס חשוד (4 גופי רימוני יד) לפי סעיף 413 לחוק העונשין, והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

נאשם 1 צירף את ת.פ. 68897-12-19 של בית משפט השלום בבאר שבע, ועל יסוד הודאתו בעובדותיו של כתב האישום המתוקן המצורף, הורשע גם בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, וסיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

נאשמים 2 ו- 3 - בעבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, ניסיון לעבירות בנשק (סחר/עסקה אחרת) לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, והחזקת נכס חשוד (4 גופי רימוני יד) לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי האישום הראשון המיוחס לשלושת הנאשמים, בין הנאשמים קיימת הכרות קודמת לאירוע, בתאריך 5.3.20 בסמוך לשעה 20:20, יצר נאשם 1 קשר טלפוני עם נאשמים 2 ו- 3 והציע להם לקחת אמל"ח מנאשם 1 ששוהה באזור הדרום, להעבירו לאזור המרכז ולמסור אותו לאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, וזאת בתמורה לתשלום של 2,000 ₪ שיחולק בין נאשמים 2 ו- 3, והם הסכימו לכך.

בהמשך לסיכום הנ"ל, במועד הנ"ל, בסמוך לשעה 22:00, הגיעו נאשמים 2 ו- 3 ברכב ("הרכב"), השייך לקרוב משפחתו של נאשם 3, למקום בו פגשו את נאשם 1.

במעמד זה הניח נאשם 1 ברכב שק בד קשור בסרט ("השק"), אשר הכיל גוף רימון יד (אימונים) משופר מוסב, כאשר מחובר אליו מנגנון לרימון הנצור בנצרה המאובטח באמצעות נצרת חבלה, וחלקו התחתון אטום באמצעות חומר קשיח, וכשהוא מכיל חלקי תרמיל של כדור נק"ל 5.56 מ"מ, דסקת מתכת, וכן כמות לא ידועה של אבק שריפה ללא עשן, ובכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו, בכפוף לתקינות כלל מרכביו ("הרימון").

בנוסף לכך, הכיל השק ארבעה גופי רימוני יד (אימונים) משופרים מוסבים, שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים מצבא ההגנה לישראל ("הנכסים החשודים כגנובים").

במעמד הנ"ל, שילם נאשם 1 למי מנאשמים 2 ו- 3 סכום של 200 ₪, והבטיח כי את יתרת התשלום הם יקבלו בהמשך, במעמד מסירת הרימון והנכסים החשודים כגנובים, לאחרים.

נאשמים 2 ו- 3 נסעו ברכב לכיוון צפון, כאשר נאשם 3 נוהג ונאשם 2 יושב לידו, והרימון והנכסים החשודים כגנובים מונחים ליד רגליו של נאשם 2, עד שנעצרו על ידי משטרת ישראל.

על פי האישום השני המיוחס לנאשם 1 בלבד, בתאריך 15.1.20 הורה בית משפט השלום על שחרורו ממעצר בתנאים מגבילים, ובין היתר קבע כי עליו לשהות במעצר בית מלא בפיקוח, וכי אסור לו לבצע עבירות פליליות. במעשיו האמורים באישום הראשון, הפר נאשם 1 את ההוראה החוקית.

על פי האישום הראשון בכתב האישום אשר צירף נאשם 1, בתאריכים 14-15.12.19 בין השעות 04:46 - 23:00, גנב נאשם 1 בצוואת חדא עם אחרים רכב, בכך שהאחרים הניעו את הרכב ונהגו בו ליישוב אחר, נאשם 1 הודיע לאחר שהרכב במקום, והאחר נהג ברכב והעבירו לתחומי הרשות הפלסטינית.

על פי האישום השני בכתב האישום המצורף, בתאריך 13.12.19 בין השעות 06:20 - 02:00 סייע נאשם 1 לאחרים לגנוב רכב בכך שהאחרים הניעו את הרכב ונהגו בו ליישוב אחר, נאשם 1 הגיע עם אחר למקום, אחר עלה לרכב ונהג בו, נאשם 1 ליווה אותו ברכב אחר, והעבירו לתחומי הרשות הפלסטינית.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן, ונאשם 1 גם בכתב האישום המתוקן המצורף, והורשעו בעבירות המפורטות בהם, וההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

הראיות לעונש

2. מטעם המאשימה הוגשו בראיות לעונש - הצהרות נפגעי עבירה ביחס לתיק שצירף נאשם 1 - ת/1, ת/2, ותמונות מתוך חוות דעת מעבדת חבלה - ת/3.

מהצהרת נפגע העבירה (ע.ת.1 מהתיק המצורף), עולה כי הרכב עלה 260,000 ₪, ומהביטוח קיבל רק 135,000 ש"ח, ונגרם לו נזק כספי.

מהצהרת נפגע העבירה (ע.ת.2 מהתיק המצורף), עולה כי נגרם לו בשל גניבת הרכב נזק כלכלי ונפשי. נכתב כי המשפחה לקחה הלוואה כדי לקנות את הרכב ועדיין הם משלמים את ההלוואה, ולא היה ביטוח מקיף. צוין כי הרכב נגנב עם סלקל של תינוק ותיק של תינוק, פנקסי חיסונים, ברכב היתה מערכת מולטימדיה יקרה וכלי עבודה ודברים עם ערך סנטימנטלי. צוינו הקשיים מהקושי הכלכלי עד אשר הצליחו לקנות רכב נוסף בהלוואה, וצוין כי בוזבזו ימי עבודה. נכתב כי מבחינה נפשית לאחר גניבת הרכב נכנסו אשתו והילדים לפחדים, ולקח זמן עד שהתגברו על המצב ועדיין הפחד נשאר.

ת/3 כולל צילומים של הרימונים האמורים בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי. בדיון בו הוגשו הראיות לעונש והתמונות ת/3, בהסכמה, ב"כ הנאשמים רשאים היו להודיע עד ליום 9.1.22 האם הם מבקשים להגיש גם את חוות הדעת אשר מתוכה הוגשו התמונות ת/3. לא הוגשה כל הודעה כאמור.

מטעם הנאשמים לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות ב"כ המאשימה

3. לטענת ב"כ המאשימה:

הערכים החברתיים המוגנים בעבירות נשק, הם הערכים של שמירת החיים, והגנה על שלום הציבור וביטחון, וכי אנחנו יום יום עדים לסיכון הנשקף מעבירות הנשק.

ביחס לעבירת החזקת נכס חשוד, ברגיל זו פגיעה בזכות הקניין, אך נטען כי כאן מדובר בארבעה גופי רימוני יד שיש חשד שהם גנובים מצה"ל, ולכן גם הגנה על ביטחון הציבור וסדרי השלטון.

לגבי העבירות של גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב, בכתב האישום שצירף נאשם 1, נטען כי הערכים שנפגעו הם סדרי החברה וזכויות הפרטיות ולקניין.

ביחס לעבירת הפרה החוקית של נאשם 1, נטען כי זו פגיעה בסדרי השלטון ומשפט.

יש משמעות לסוג הנשק, מאפייניו וכמותו. לא מדובר ברימון רסס שיש בכוחו להמית, שהוא הרימון הנמנה בהנחיית פרקליט המדינה, אלא מדובר כאן על רימון שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו, כפי שצוין בסעיף 4 לעובדות כתב האישום המתוקן.

לפיכך, אין ב"כ המאשימה עותרים למתחם עונש כפי שמופיע במתחמי המוצא שבהנחיית פרקליט המדינה, אך עדיין מביאים בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, ובהן כי נאשם 1 יצר קשר טלפוני עם נאשמים 2 ו-3, הציע להם לקחת אמל"ח, להעבירו לאזור המרכז, למוסרו לאחרים, בתמורה לתשלום 2,000 ₪ שיחולקו בין נאשמים 2 ו-3, אשר הסכימו לכך וביצעו את המשימה.

בית המשפט העליון חזר בפסיקתו על חומרת עבירות נשק, והצורך בהחמרת הענישה. לאחרונה נחקק תיקון 140 לחוק העונשין, בדבר עונש מזערי, אשר אינו חל על הנאשמים בתיק זה, אבל המדיניות השיפוטית על כך שיש להחמיר בענישה חלה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסק דין שניתן לאחרונה בע"פ 8320/21 מ"י נ' **בסילה** (28.12.2021), ונטען כי שם נדון נאשם בגין ביצוע עבירות החזקת נשק ותחמושת כשבוצעו בתחילת שנת 2021, עוד לפני שהתחילה מלאכת חקיקת התיקון, ובית המשפט העליון ציין את עובדת חקיקת התיקון, והוסיף **"כפועל יוצא מכך ועם העלאת רף הענישה עולה גם מתחם עונש המאסר הנכון והראוי בעבירות מעין אלה"**. לאור זאת, נטען כי יש לצאת מנקודת הנחה שרוח התיקון שמחייבת החמרה בעונש שורה עלינו גם כעת.

ביחס לנאשמים 2 ו-3 התבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נוספים.

ביחס לנאשם 2, הוא נעדר עבר פלילי, בתסקיר הראשון היה קושי לקבל אחריות מלאה, רמת הסיכון הבינונית מופיעה, התסקיר השני לא שונה מהנתונים, ואלו לא היו חיוביים, וגם שם מדובר על קושי להציב גבולות עמדות שנותנות לגיטימציה, בתסקיר השלישי, צויין עניין תוכנית יתד, ונאשם 2 לא יכול היה להשתלב, ובטיפול הקבוצתי בתחילה לא הגיע אמר ששכח, מפגש אחד בוטל לא באשמתו, בשיחות הפרטניות צוין שהוא מביע חרטה ומביע מוטיבציה ומצליח לפתח מודעות.

נטען כי נאשם 2 נטל אחריות, אבל בהתנהלות עד עכשיו אי אפשר לומר שאפשר להכניסו לגדר מי שמאמצו הם לחזור למוטב, והמכלול של התסקירים שלילי ומצביע על כך שהוא רחוק מלחזור למוטב, ולפיכך, לא מדובר בנאשם שהשתקם או יש סיכוי להשתקם, אין מקום לחריגה לקולא משיקולי שיקום, המלצת שירות המבחן למאסר בדרך עבודות שירות

חורגת באופן ממשי ממדיניות הענישה והעונש הראוי, ויש לתת משקל לשיקולי ההרתעה בוודאי כשמדובר בעבירות נשק. לנוכח המכלול כולו, סבור ב"כ המאשימה כי יש להעמיד את עונשו של נאשם 2 בחלק התחתון של המתחם המוצע, אך לא בתחתיתו ממש, והתבקש להטיל עליו 20 חודשי מאסר, מאסר מותנה מרתיע, ולנוכח המניע הכספי שעומד ביסוד העבירות, גם קנס לפי שיקול דעת בית המשפט.

ביחס לנאשם 3, הוא נעדר עבר הרשעות קודמות, בתסקיר הראשון הגם שהיתה התייחסות מטשטשת הוא אמר לשירות המבחן שיש לו מוטיבציה לטיפול אבל גם לא הגיע לפגישות שתואמו איתו, וגם אח"כ לא ענה לטלפונים וניתק קשר עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מסיכון ברמה בינונית, בתסקיר השני צוין שהתחייב לשתף פעולה, בתסקיר השלישי צוין שהוא נמצא בתהליך טיפולי ראשון אך עדיין שירות המבחן התרשם מקושי להציב גבולות, בתסקיר הרביעי תואר שילובו בקבוצה טיפולית, וכי נאשם 3 אמר שהוא רוצה לתאם שיחות נוספות, ניסו לזמנו ולא הצליחו, ושוב ניתק קשר. שירות המבחן התרשם מקושי לשתף פעולה עם הליך טיפולי וסיכון ממשי לשוב ולבצע עבירות.

שירות המבחן מציין בתסקיר האחרון שאכן תוכנית יתד מסרו שהוא מפגין מוטיבציה, אבל הוסיפו כי מדובר בשלב ראשוני, ובמסגרת לא טיפולית, ולא ממוקדמת בהפחתת העבריינות. שוב נאשם 3 איחר או שלא הגיע, ושירות המבחן התרשם ממידה נמוכה של מחויבות ומפער בין ההצהרות לבין התנהלות בפועל. לכן לא נוצר בסיס להמלצה שיקומית.

נטען כי נאשם 3 פעם אחר פעם מהתל בגורמי הטיפול, וכל הניסיונות לסייע לא צלחו.

התבקש להטיל על נאשם 3 עונש של 24 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

ביחס לנאשם 1, כתב האישום המתוקן העיקרי, כולל שני אישומים, אך מדובר בהתרחשות אחת, ומדובר באירוע אחד לגביו יש לקבוע מתחם אחד. התבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל - 48 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ביחס לכתב האישום המתוקן שצירף נאשם 1, גם כאן הגם שמדובר בשני אישומים, נטען כי זהו אירוע אחד המחייב קביעת מתחם אחד.

ב"כ המאשימה הפנה לעניינו של שותפו של נאשם 1 בתיק המצורף, לגביו נקבע בבית משפט השלום מתחם הנע בין 16 ל - 34 חודשים, ולאור פוטנציאל שיקומי, הוטל מאסר של 13 חודשים, ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו, והפחית את המאסר ל - 9 חודשים בעבודות שירות, תוך שלא נקבע מתחם שונה.

התבקש ביחס לתיק המצורף לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר לצד רכיבים נוספים.

נאשם 1 נעדר הרשעות קודמות, הודה, אך לא מדובר באירוע חד פעמי, אלא בצבר רב ומשמעותי של עבירות, מהתסקירים עולה שכבר בתחילה הציג עצמו נאשם 1 כקורבן, בתסקיר השני נאשם 1 לא ראה צורך להשתלב בטיפול,

ולא נוצר בסיס שיקומי, וגם בתסקיר האחרון שניתנה לו הזדמנות לפנים משורת הדין ע"י בית המשפט, שוב צוין שלמרות ניסיונות לטיפול אין בסיס לכך, ושירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה.

לעניין העונש המתאים לנאשם 1, ביחס לשני כתבי האישום גם יחד, נטען כי יש להעמיד את עונשו בחלק העליון של השליש התחתון במתחמי העונש שהוצעו, בחפיפה חלקית ביניהם, כך שיוטל עליו עונש כולל בגין שני כתבי האישום של 45 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ב"כ המאשימה עותר לעונשים נוספים הכוללים מאסר על תנאי, קנס משמעותי בהתחשב בכך שיש מספר עבירות גדול יותר בהם המניע הכספי קיים, ופיצוי הולם לטובת נפגעי העבירות. נטען כי בית משפט השלום קבע לגבי שותפו של נאשם 1 בתיק המצורף פיצוי בסך 3,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. ביחס לפסילה לאור הוראת סעיף 413'ב' לחוק העונשין, ולנוכח הרשעתו של נאשם 1 בעבירות של גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב יש מקום לבקש להטיל פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה ורישיון רכב לתקופה ממושכת. צוין כי בעניינו של האחר, לא הוטלה פסילה, אך גם לא התבקשה והעניין הינו לשיקול דעת בית המשפט.

טענות ב"כ הנאשמים

4. לטענת ב"כ הנאשם 1:

ביחס לאישום השני בתיק המצורף, על האחר הוטלו 9 חודשים בעבודות שירות.

ביחס להפניות להמלצה עונשית של שירות המבחן, נטען כי כל רכיבי הענישה הינם בידי בית המשפט בלבד.

נאשם 1 צעיר כבן 21, ללא הרשעות קודמות.

ביחס לשאלה אם מדובר באירוע או כמה אירועים, נטען כי מוסכם שלפי מבחן הקשר ההדוק בעניין ג'אבר מדובר באירוע אחד לכל כתב אישום.

לעניין האישום בעבירות הנשק, קביעת מתחם עונש הולם בעבירות נשק מתבצעת תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, החומרה התוצאה וגם הכמות. בענייננו, מדובר בנשק אחד, אותו רימון אימונים, שנקרא פק-פק, אותו רימון אמונים מוסב. מדובר ברימון אמונים שבכוחו להזיק לאדם להבדיל מלהמית אדם. מדובר ברימון אימונים מוסב שיכול להזיק לאדם רק בכפוף לתקינות כלל רכיביו. דהיינו, אין מדובר בנשק תקני שבכוחו להמית והתפקיד שלו והייעוד שלו להמית. מדובר ברימון אמונים המכיל חלקי תרמיל של כדור 5.56 ומדובר בתרמיל ולא בקליע, ולא מדובר ברימון רסס.

נטען כי מתחם העונש בנסיבות התיק העיקרי הינו מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועד ל - 20 חודשי מאסר בפועל. ביחס לתיקון לחוק העונשין, המחוקק קבע את סעיפים 3 - 6 לחוק העונשין כדי להימנע ממקרים שבו תיקון חוק יפגע רטרואקטיבית בנאשם.

ביחס לאישום המצורף המתחם הינו בין מספר חודשי מאסר שיכולים להיות מרוצים בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

מדובר בצעיר בן 21, ששייך לקטגוריה של בגיר צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר לקח אחריות, והודה בפני בית המשפט מספר פעמים באופן מלא, וצירף תיק נוסף כדי לנסות לסיים את עניינו.

לנאשם 1, 10 שנות לימוד, יש לו ילד מזוגתו הצעירה, וכעת נולד גם ילד נוסף, ובתסקיר מדברים על מצב קשה, ועל צעיר שנפגע בילדותו בשעה שרכב נסע לאחור ונגרמו לו פגיעות באופן שמפריע לו לתפקד ולעבוד.

התבקש להורות על עונש בדרך של עבודות שירות.

נאשם 1 אמר כי הוא מצטער ומבקש כי בית המשפט יתחשב בו.

5. לטענת ב"כ נאשם 2:

בעבירות נשק קיים מדרג ויש להבחין בין העבירות השונות, תוך התחשבות ברמת הקרבה בין מעשה העבירה לבין האפשרות בשימוש בנשק, סוג הנשק ורמת הסיכון הנשקפת ממנו. רימוני פק - פק זה רימוני אימונים, לא בטוח האם בכוחם להביא נזק. רימון יד אחד שהועבר ברכב שאין בכוחו להמית אולי יש בכוחו לעשות נזק מסוים.

נאשם 2 בן 21, בגיר צעיר, נעדר עבר פלילי, כאשר ברור גם מכתב האישום המקורי וגם מכתב האישום המתוקן, שהוא לא מחולל האירוע, הוא נענה להצעה של סכום כסף זעום, הגיע למקום ביחד עם נאשם 3, לא נהג ברכב, ושיתף פעולה באותה נשיאת רימון פק- פק.

באירוע הזה מדובר באירוע אחד של העברת רימון ברמה נמוכה, גם עבירת נשיאת נשק וגם החזקת נשק היא במדרג הנמוך ביותר.

במקרה שבפנינו, מדובר בנאשם בן 21 נעדר עבר פלילי, ומבד"ים, זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. גם מבחינת חומר החקירה עולה שהוא שיתף פעולה באופן מלא מסר את גרסתו, הסביר איך התגלגל לאירוע, כבר בשלב החקירה הביע

חרטה, אמנם היו לו טענות שלא הבינו את חלקו, הוא הביע תובנות בהליך החקירה.

נטען כי בשלושת התסקירים רואים את ההתקדמות שעשה נאשם 2, הוא התחיל בפגישות בזירות בחשדנות, לקח זמן לשירות המבחן להביא אותו למצב שיבין את הפסול במעשיו, עם כל העוול שהרגיש שנעשה לו, לאורך כל התיק הוא הרגיש שהוא נקלע לאירוע, לקח זמן להסביר לו והוא הגיע לתובנה שלוקח אחריות מלאה, שהוא מבין את הפסול במעשיו, שהוא מבין שאותם כשלים הם כשלים הרסניים שהובילו אותו לדבר הזה.

נאשם 2 הכיר בת זוג, עומד להתארס, שיתף פעולה עם שירות המבחן, הגיע לשיחות פרטניות, הביע מוטיבציה לקחת חלק בפרויקט יתד, רק בגלל שאין לו בגרות, ואין לו אפשרות להשלים בגרויות, הן מבחינת הפן הלימודי והעזרה בפרנסת המשפחה, הוא לא יכול להירתם לכך, גם שירות המבחן אומר שכרגע יתד לא עומדת על הפרק אבל הדלת לא סגורה. נאשם 2 צעיר שנופל לקטגוריה של אנשים ברי שיקום, שצריך לשקם אותם, נותנים לזה פתח, ושירות המבחן מדגיש ומבקש מבית המשפט שלא להחזיר אותו לכלא, על מנת שלא לגרום לרגרסיה במצבו. שירות המבחן אומר שאם בית המשפט יגזור עליו אפילו מספר חודשי מאסר בכלא אז יש סיכויי שיבסס את הדפוסים השולים ויתחבר לחברה העבריינית, ואז כל התהליך שהיה עד עכשיו, להוציא אותו כאזרח מועיל, יתמסמס. שירות המבחן ממליץ שנאשם 2 יבצע עבודות שירות, ובמקביל במשך שנה, ואין לנו בעיה גם להטיל שנתיים צו מבחן, יהיה בקשר עם שירות המבחן ובכל הליך ששירות המבחן יחשוב שהוא רלבנטי לנאשם 2.

נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מועט של עבודות שירות ועד לכל היותר 12 חודשי מאסר בפועל, וכי יש למקם את נאשם 2 בתחתית המתחם, ולהטיל 6 חודשי עבודות שירות, ורכיבים נוספים לשיקול דעת בית המשפט והטלת צו מבחן.

נאשם 2 אמר כי הוא מצטער על מה שהיה, לוקח אחריות על הכל, לא יחזור לעשות את הטעות הזו, הוא מתארס, עובד, והוא מאוד מצטער.

6. לטענת ב"כ נאשם 3:

התבקש לגלות מידת רחמים ניכרת כלפי נאשם 3.

מחולל האירוע הוא נאשם 1, הוא התקשר אליהם ושילם להם את אותם 200 ₪, אותו נשק הוא גוף רימון יד אימונים משופר ומוסב ובכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו בכפוף לתקינות כלל מרכיביו, אין כל אינדיקציה ללמוד כי כלל רכיבי הרימון תקינים, כך שאנו לא יודעים אם הרימון יכול להזיק לאדם כשיפעילו אותו.

מהתסקיר הראשון עולה כי נאשם 3 צעיר בן 21, רווק בעל השכלה של 10 שנות לימוד, ועזב את בית הספר על רקע קשיים כלכליים של הוריו. שירות המבחן מצוין כי הוא מתרשם מיציבות תעסוקתית, מדובר במי שהוא השני מבין תשעה

אחים, ואבי המשפחה אינו עובד בשנים האחרונות.

נטען כי האב בעל עבר פלילי מכביד וריצה מאסרים רבים במצטבר כ- 18 שנה, נאשם 3 חווה ילדות מורכבת, משפחתו חיה בעוני ובדוחק, ובהעדר כמעט מוחלט של האב, ובשל המעורבות הפלילית של האב גם המשפחה התמודדה עם חשש ממשי לחייו. נאשם 3 חווה אירוע מאוד טראומטי, עת היה בן 7, והוא נושא עימו עד היום את האירוע הטראומטי. נאשם 3 ואחיו הגדול נטלו אחריות לפרנסת המשפחה, והם אלה שתומכים במשק הבית, וזאת בהעדר הורים מתפקדים.

לנאשם 3 אח שסובל משיתוק ביד, המשפחה מורגלת בחיי דוחק ומתגוררים בדירה של שני חדרים. שבעבר הרחיבו את המבנה באופן לא חוקי, ולאחרונה לפני קצת יותר ממספר חודשים ניתן צו הריסה. סביב נושא זה קיים מתח וחשש גדול הכל מתוך תנאי דיור קשים הצפיפות בדירה קטנה. מכורח הנסיבות המשפחה מטופלת בשירותי הרווחה, מעו"ס המטפלת במשפחה נמסר כי המשפחה חיה בתנאים של הזנחה פיזית ורגשית. כאשר התפקוד ההורי בדגש על התנהלותו של האב לוקה בחסר ממשי.

נאשם 3 נעדר עבר פלילי. לאורך התסקירים נראה שינוי שעבר נאשם 3 באשר ללקיחת האחריות.

מדובר בנאשם שלאורך שנים עסוק בהישרדות, כפי ששירות המבחן תיאר דאג לאחים ולמשפחה ולא לצרכיו. הנאשם מבטא שאיפות נורמטיביות, נזקקות טיפולית וגילה מוטיבציה לשינוי ושיקום, מתוך הכרה והבנה שהוא מצוי בסיכון. אמנם קצינת המבחן מציינת שרמת הסיכון להתנהגות אלימה בעתיד בינונית, אבל מציינת כי מידת החומרה של תוצאות האלימות אם תהיה צפויה להיות נמוכה.

חלפו כמעט שנתיים מהאירוע, ועצם העובדה שמאז לא הסתבך ולא הוגשו כתבי אישום, מעיד כי זה מבחן שעבר בהצלחה במובן בזה שהוא ניתק קשרים שוליים ושמר על עצמו, והתקופה שחלפה מלמדת שהסיכון שהוא יסתבך בעתיד מאוד נמוך.

נאשם 3 השתתף בסדנת הכנה לטיפול, וקצינת המבחן ציינה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציג גבולות.

מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש עבור נאשם 3 בנסיבותיו, משמעותו תהיה הרסנית. נאשם 2 בחור צעיר שאינו יודע מה זה כלא, מפחד מעבריינים, הושפע מהם לשלילה, ואם ייגזר דינו למאסר בפועל החלטה זו תעצב אותו כעבריין.

הלקות בחסר בהתנהלות מול שירות המבחן חלילה לא נובעת מזלזול אלא יש בעיה במסוגלות של נאשם 3, ובכל זאת בתקופת הדחייה האחרונה מאז הדיון האחרון, התסקיר אינו שלילי לגמרי, וקצינת המבחן מותירה דלת פתוחה במובן הזה שאומרת שאם בית המשפט יורה על כך ויידחה את הדיון ב- 4 חודשים, מה שביקשתי בתחילת הדיון, שירות המבחן יוכל לתת חוות דעת מקיפה ולבחון לאורך זמן האם ההתנהלות מול שירות המבחן עדיין לוקה בחסר או שמא התפקוד החיובי מול יתד הוא למעשה התחלה של השינוי שאנו רואים, התחלה חיובית בתפקוד.

לאור כל האמור, התבקש מבית המשפט לגלות מידת רחמים, ונטען כי העונש הראוי בנסיבות של נאשם 3 הוא עונש של עבודות שירות, ואפשר בתקופה המקסימאלית, והתבקש להימנע ממתן גזר דין המורה על מאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

נאשם 3 אמר כי הוא מצטער על כל מה שהיה, לוקח אחריות מלאה, ולא יחזור על הטעות.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. בעבירות הנשק שביצעו הנאשמים פגעו הם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון הציבור, שלטון החוק והגנה על שלמות הגוף.

לעבירות בנשק נודעת חומרה רבה, וזאת בשל הסיכון הגבוה הטמון בהן והפגיעה החמורה בערכים המוגנים.

ר' ע"פ 7502/12 בסאם כוויס נגד מ"י (25.06.2013):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

8. בענישה בעבירות נשק יש להתייחס לסוג וכמות הנשק, לצד הנסיבות הנלוות, ואלו מהווים נתון מרכזי בענישה. ר' לענין זה ע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013) שם נפסק כי: **"... סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, נקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש..."**

ביחס לסחר ברימון הלהם וקביעת מתחם בין 1-4 שנות מאסר נקבע כי: **"... יש יסוד לטענה כי המתחם שקבע בית המשפט המחוזי במקרה דנא, הוא מעט מחמיר מידי, שאחרי ככלות הכל מדובר בסחר בנשק הנמצא באחת הדיוטות הנמוכות שבסולם החומרה. אינני מקלה ראש בנזק הפוטנציאלי הטמון בסוג נשק זה, ואף על פי כן מדובר בנשק שנועד לטשטש אדם ולהכניסו למצב של הלהם והגם שיש בכוחו לגרום נזק, אין הוא מסוג כלי הנשק שיכול להביא להרג ללא הבחנה."**

ואולם בית המשפט העליון לא התערב במתחם, וגם לא בענישה אשר הוטלה - 24 חדשי מאסר בפועל, בהתחשב בעבר פלילי מכביד.

בע"פ 5595/08 דג'אישא נ' מ"י (23.10.2008) הורשע המערער בעבירה של סחר בנשק בכך שמכר רימון רסס לסוכן והוטל עליו כונש של 8 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בענינו עבירות הנשק של כל הנאשמים מתייחסות לרימון אחד אשריש לומר כי טיבו לא הובהר כל צרכו, אך הוא מסוגל להזיק, ומוגדר הוא בכתב האישום המתוקן כ - "גוף רימון יד (אימונים) משופר מוסב, כאשר מחובר אליו מנגנון לרימון הנצור בנצרה המאובטח באמצעות נצרת חבלה, וחלקו התחתון אטום באמצעות חומר קשיח, וכשהוא מכיל חלקי תרמיל של כדור נק"ל 5.56 מ"מ, דסקת מתכת, וכן כמות לא ידועה של אבק שריפה ללא עשן, ובכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו, בכפוף לתקינות כלל מרכביו".

מדובר ברימון אשר בכוחו להזיק, ולא ברימון שבכוחו להמית.

יצוין כי ביחס לארבעת גופי רימוני האימונים הנוספים לא מיוחסת עבירת נשק אלא מיוחסת עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב.

לפיכך המתחם בכל הקשור לעבירות הנשק צריך להביא לידי ביטוי את טיבו של הרימון כפי הגדרתו דלעיל.

נאשם 1 ביצע עבירות של החזאה ועסקה אחרת ברימון זה, ונאשמים 2 ו - 3 ביצעו ברימון זה עבירות נשיאה והובלה וניסיון לעבירות בנשק.

בנוסף הורשעו שלושת הנאשמים בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, ונאשם 1 גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין העבירות בכתב האישום המתוקן בהליך זה.

אני מוצא את מתחם העונש ההולם לעבירות אשר ביצע נאשם 1 בתיק העיקרי, בנסיבות ביצוען, ככולל מאסר בין 18 ל - 36 חודשים.

אני מוצא את מתחם העונש ההולם לעבירות אשר ביצעו נאשמים 2 ו - 3 בתיק העיקרי, בנסיבות ביצוען, ככולל מאסר בין 12 ל - 24 חודשים.

העבירות אשר ביצע נאשם 1 בתיק המצורף, הן גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב. בענינו של שותפו, אשר הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב, נקבע מתחם בין 16 ל - 36 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, משיקולי שיקום. בערעור הופחת עונשו של השותף ל - 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אני מוצא את מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 בגין התיק המצורף, בהינתן כי באחת העבירות מדובר בסיוע ולא בגניבה, ככלל מאסר בפועל הנע בין 14 ל - 32 חודשי מאסר. יודגש כי בעניינו של השותף מדובר היה בעבירות חמורות יותר.

הענישה בעניינו של נאשם 1 בגין שני התיקים תהיה ענישה אחת כוללת.

תסקירי שירות המבחן

9. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקירי שירות מבחן, אשר יפורטו להלן בתמצית בלבד, בשל צנעת הפרט.

בעניינו של נאשם 1 הוגשו 3 תסקירים:

בתסקיר הראשון מיום 11.4.21, מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם 1, שהינו בן 21, רווק ואב לילד, אינו עובד עקב פציעה שנגרמה לו בתאונת דרכים בילדותו אשר הותירה אותו בעל מגבלות פיזיות שמקשות עליו בביצוע עבודה פיזית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בתהליך גיבוש זהות אישי, ובמצבי לחץ מתקשה להציב גבולות פנימיים ומתקשה לבחון השלכות לטווח הרחוק, וכי הורותו מהווה גורם המגביר את תחושת האחריות אשר נושא על כתפיו כמו גם את מידת לחציו הפנימיים, בנוסף מפער בין הצגתו של הנאשם את חלקיו החיוביים והמתפקדים לבין העבירות המיוחסות לו כשלא ברור טיב קשריו השוליים. שירות המבחן התרשם מסיכון לחזרה להתנהגות עוברת חוק. שירות המבחן לא בא בהמלצה להעמיד את הנאשם 1 בצו פיקוח נוכח שלילת נזקקות טיפולית מצידו.

הנאשם 1 הכחיש מעורבותו בעבירות גניבת הרכב, וכך גם עלתה בעייתיות מקבלת האחריות ביחס לעבירות הנשק.

התרשמות שירות המבחן היתה כי התייחסותו של נאשם 1 הינה מצומצמת ולקונית, ומאופיינת בדפוסי הסתרה רבים והשלכת האחריות על נסיבות חיצוניות, וכי מציג גישה מיתממת ושטחית אודות מעורבותו בעבירות ואודות קשריו השוליים.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 הנמצא בתהליך התדרדרות ומצוי בסיכון משמעותי למעורבות עבריינית, והמליץ על ענישה קונקרטיה ומציבת גבול אשר תחדד לו את הפסול בהתנהלותו.

בתסקיר השני מיום 13.6.21, חזר שירות המבחן ובחן את נזקקותו הטיפולית של נאשם 1, מידת המוטיבציה להליך שיקומי והתייחסותו לעבירות. נאשם 1 חזר על עמדתו אשר עלתה ממנה בעיה של קבלת אחריות, ביחס לכל התיקים.

לגבי נזקקות טיפולית, לא הביע הכרה בצרכים טיפוליים כלשהם והתרשמו שאינו מכיר בבעייתיות שבהתנהלותו וחסר מוטיבציה לשינוי. הנאשם היה ממוקד בצרכיו הקונקרטיים לתמיכה כלכלית, כשניכר כי מתמודד עם מציאות כלכלית לא פשוטה.

לאור האמור, על אף שבולטת נזקקות טיפולית, עולה כי הנאשם אינו מבטא רצון להעמיק בדפוסי התנהגותו אשר הובילו לביצוע העבירות ובהתנהלותו במישורי חיים נוספים, כששולל את עובדות כתב האישום ומתקשה להעמיק ולבחון דפוסי העבריינים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מרוכז בצרכיו הקונקרטיים בלבד ובהשגתם, ואינו מאפשר להעמיק עימו האבחון, ומתרשמים כי קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות חוזרות, כשלצד זה הנאשם אינו מכיר בסיכון זה ואף הדגיש כי אינו רואה צורך להשתלב בטיפול מותאם בתחום העבריינות.

נוכח האמור, לא נוצר בסיס למעורבות שירות המבחן כגורם מסייע בהפחתת הסיכון במצבו להישנות עבירות.

בדיון לאחר מכן, חזר נאשם 1 והודה בכל עובדות כתבי האישום.

בתסקיר השלישי מיום 26.12.21, נאשם 1 עדכן כי נולד לו ילד נוסף מבת זוגו, ומסר כי מצבה הכלכלי קשה. שירות המבחן יצר קשר עם בת הזוג, אשר מסרה כי כיום אינה בקשר עם הנאשם, ואינה מקבלת ממנו סיוע ואישרה כי מצבה הכלכלי קשה.

הנאשם ציין כי התחיל לעבוד, וכי מקדם הגשת תביעת נכות מול המוסד לביטוח לאומי בגין תאונת דרכים שעבר כילד.

בהתייחס לביצוע העבירות, הנאשם קיבל אחריות על עבירות הרכוש וציין שביצען על רקע מצוקה כלכלית ורצון להרוויח כסף באופן מהיר. לגבי עבירת הנשק, הנאשם התקשה לקחת אחריות ולהעמיק בבחירותיו, וציין כי אדם שהוא מכיר באופן שטחי ביקש ממנו להעביר תיק למרכז תמורת כסף, אך לא ידע שמדובר בנשק ולא סבר כי מבצע עבירה פלילית.

שירות המבחן ציין כי בלטה חוויה של הנאשם של חוסר אונים למול מציאות חייו, כאשר לא מצליח לקדם את מצבו ומיצוי זכויות בהיבטים רבים של חייו. לצד זאת בלט כי אינו מצליח להתבונן בחלקיו שתורמים למצבו, בחירותיו העברייניות מערכת ערכיו חלוקה בחסר, תוך שמנהל אורח הישרדותי. הנאשם ממוקד בקבלת עזרה כספית ואינסטרומנטלית כשלל בעייתיות בהתנהלות והיה נעדר מוטיבציה להשתלב בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי בולטת נזקקות טיפולית במצבו בתחומי החיים השונים, וכי הנאשם מתקשה בניהול וארגון חייו, ובביצוע פעולות מקדמות ומועילות במצבו. נוכח הערכת שירות המבחן מסיכון סביב דפוסים עבריינים, ניסה שירות המבחן לגייס את הנאשם לטיפול, אך נאשם 1 חזר ושלל מוקדי סיכון בחייו ושלל צורך בעריכת שינוי בהתנהלותו

ובבחירותיו לצורך הפחתת סיכון ומסר כי לא רואה צורך בשילובו בטיפול מותאם, והדגיש כי אינו זקוק לכך, מאחר ופתח דף חייו בחייו ואינו סבור כי יבצע עבירות בעתיד.

שירות המבחן המליץ על ענישה קונקרטית ומתריעה שייתכן ותבסס הרתעה.

בדיון שהתקיים לאחר מכן, נאשם 1 חזר והודה בכל העובדות שבכתב האישום המתוקן, כולל עבירות הנשק, ובא כוחו הודיע כי נאשם 1 לוקח אחריות מלאה גם על עבירות הנשק ולא רק על עבירות הרכוש.

בעניינו של נאשם 2 הוגשו 3 תסקירים:

בתסקיר הראשון מיום 11.4.21, מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם 2, שהינו בן 21, רווק. לדבריו לאחר שהקלו בתנאי שחרורו עובד מזה שבועיים בעסק לשיטות מכוניות, שם עבד כשנתיים עד מעצרו בתיק הנוכחי.

נאשם 2 מסר כי בערב העבירה, ביקש נאשם 1 כי יגיע עם נאשם 2 לאסוף חפץ המיועד להעברה למרכז הארץ, תמורת תשלום. נאשם 2 מסר כי חשב שמדובר בהעברה של משלוח סמים מסוג מריחואנה ולא ידע כי בתיק מצוי אמל"ח. עלה כי ראה בעסקת הסמים כביכול דרך לגיטימית להכנסה כספית מהירה.

מתסקיר זה עלתה בעיה בקבלת האחריות ע"י נאשם 2, שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 מחובר לגורמים עבריינים בסביבתו, שפיתח דפוסים שוליים הבאים לידי ביטוי בהתנהגות אימפולסיבית וקושי בהפעלת שיקול דעת מותאם, צוין כי נאשם 2 מתקשה ליטול אחריות מלאה לאירוע העבירה, והערכת שירות המבחן היא מרמת סיכון בינונית להתנהלות אלימה בעתיד.

שירות המבחן הציע לשלב את נאשם 2 בטיפול מותאם, נאשם 2 ביטא הסכמה להשתלב בטיפול, אך רק במידה וידון לענישה מקלה ללא רכיב של מאסר, לרבות מאסר בעבודות שירות, מה שמלמד על מוטיבציה נמוכה לשינוי ולטיפול, על כן למרות נזקקותו הבולטת, לאור קשייו של נאשם 2 לקבל אחריות על עבירת הנשק, חומרת העבירות והנזק הגלום בהם, ובנוסף המוטיבציה הנמוכה לשינוי ושיקום, לא נוצר בסיס להמלצה שיקומית בעניינו.

בתסקיר השני מיום 17.6.21, שירות המבחן מצוין כי נאשם 2 הביע מוטיבציה לטיפול ושיקום וגילה מודעות לגורמי סיכון במצבו, כמו תפקוד תעסוקתי, מצוקה כלכלית וקשרים חברתיים שוליים המשפיעים עליו לרעה וקושי בהצבת גבולות, וכעת לקח אחריות על העבירות.

שירות המבחן התרשם משינוי ראשוני בעמדותיו של נאשם 2, כאשר מכיר בנזקקותו לעזרה ומגדיר מטרות לשינוי. על מנת להעמיק הבדיקה, הופנה נאשם 2 לטיפול קבוצתי, כשהוא מצוי ברשימת המתנה. לזאת זאת הופנה נאשם 2 לעו"ס יתד בקהילה, לאחר שהביע מוטיבציה לכך. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לבחון השתלבותו בתהליכי

טיפול, ולגבש המלצה בעניינו.

בתסקיר השלישי מיום 6.10.21, צוין כי עו"ס מטעם תוכנית ית"ד נפגש עם נאשם 2, ומסר כי נאשם 2 שמר עימו על קשר והגיע למספר פגישות, אך לא השתלב בתוכנית לימודית עקב היעדר 12 שנות לימוד הוא נדרש להשלים בגרורות, דבר שנאשם 2 התקשה להתחייב בשלב זה בחייו, על רקע הצורך לעזור לפרנסת המשפחה.

אשר לטיפול הקבוצתי, נאשם 2 היה מצוי ברשימת המתנה והיה צפוי להשתלב בקבוצה רק בחודש ספטמבר 2021. למפגש הקבוצתי הראשון לא הגיע נאשם 2, בבירור עימו אמר ששכח, מפגשים נוספים חלקם בוטלו, ובחלק לא יכול היה להגיע.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 הצליח לפתח תובנות באשר לגורמים שהובילו להתנהלותו בעבירות, וטיפול מותאם עשוי להפחית סיכון במצבו להישנות עבריינית.

שירות המבחן המליץ על העמדתו של נאשם 2 בצו מבחן למשך שנה, במסגרת הצו ישולב בטיפול הממוקד בתכנים של צעירים עוברי חוק. להערכת שירות המבחן, שילובו בטיפול ישפר מיומנויות חברתיות ויאפשר לו לאמץ דרכי חשיבה בוגרות ועצמאיות יותר, ויסייעו בהפחתה בסיכון. בנוסף הומלץ על הטלת ענישה קונקרטית בדמות מאסר בעבודות שירות.

צוין כי מאסר בפועל, לנוכח גילו וקשייו להציב גבול למול השפעות חברתיות שליליות, עלול להחלישו ולהביאו לרגרסיה במצבו ולפיתוח נורמות שוליות.

בעניינו של נאשם 3 הוגשו 6 תסקירים:

בתסקיר הראשון מיום 3.5.21, מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של נאשם 3, שהינו בן 21, רווק. לדבריו עובד מזה כחודשיים בשטיפת רכבים, שם עבד משנת 2018 ועד מעצרו בתיק.

נאשם 3 תיאר ילדות מורכבת, כאשר משפחתו היתה מצויה בקשיים כלכליים והם חיו בעוני ובדוחק. נאשם 3 תיאר אירוע טרגי שאירע במשפחה מילדותו, וכי הוא נושא עימו אירוע טראומטי זה, ואירוע זה השפיע על משפחתו.

ביחס לעבירות, עלתה בעייתיות מקבלת האחריות ע"י נאשם 3.

שירות המבחן מעריך קיומה של רמת סיכון ברמה בינונית להתנהגות אלימה בעתיד, וצוין כי עולה תמונה של בחור המצוי לסיכון בפשיעה חוזרת. צוין כי נאשם 3 ניתק עימם קשר ולא נותר בסיס על המלצה שיקומית והומלץ על ענישה

קונקרטית מציבה גבולות.

בתסקיר השני מיום 17.6.21, לקח נאשם 2 אחריות לביצוע העבירות, מסר כי פעל מתוך מניע של השגת כסף קל על מנת לעזור למשפחתו, והביע מוטיבציה לטיפול ושיקום ורצון להשתלב בהליך טיפולי שיקומי. לאור זאת התבקשה דחייה.

בתסקיר השלישי מיום 9.9.21, צוין כי בתקופת הדחייה שולב נאשם 3 בקבוצה קצרת מועד של הכנה לטיפול, לשני מפגשים ראשונים הגיע באיחור ולשלושה מפגשים נוספים לא הגיע כלל, נעשה ניסון לזמנו לפגישה אך לא יצר קשר, ושירות המבחן ציין כי אין בידו לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

בתסקיר הרביעי מיום 13.9.21, צוין כי פגישה אחת בוטלה על ידי שירות המבחן, אך תואמה פגישה נוספת אליה נאשם 3 לא הגיע.

בתסקיר החמישי מיום 27.12.21, צוין כי בתקופת הדחייה השתלב נאשם 3 בשיחות פרטניות, הגיע באופן סדיר, מפגין מוטיבציה לטיפול אך מדובר בשלב ראשוני של קשר, ועדיין לא ניתן לבוא בהערכה אודות היעילות והיכולת של נאשם 3 להתמיד. תואמה עימו פגישה ולא הגיע אליה, תואמה פגישה נוספת, הביע מוטיבציה לטיפול ושיקום, וגילה מודעות לגורמי סיכון במצבו.

שירות המבחן התרשם משינוי חיובי בגישתו של נאשם 3, ומצא לנכון לשלבו בקבוצה טיפולית, ונאשם 3 התחיל את השתתפותו בקבוצה. שוב עלתה בעייתיות בהגעה למפגשים, ושירות המבחן התרשם כי לצד נזקקות בולטת והכרה מצד נאשם 3 בגורמי סיכון, יכולתו לשתף פעולה הינה חלקית ולא עקבית ולא נוצר בסיס להמלצה שיקומית בעניינו.

בתסקיר השישי מיום 12.4.22, צוין כי נאשם 3 בהליך טיפולי מתקדם בטיפול הקבוצתי ומביע מוטיבציה להמשיך, וגם לטיפולים הפרטניים מגיע בעקביות.

שירות המבחן ממליץ על צו מבחן לשנה וחצי ומאסר בעבודות שירות.

הענישה

10. שלושת הנאשמים נעדרי עבר פלילי. נאשמים 1 ו- 2 ילידי 1999 ונאשם 3 יליד 2000.

11. בעניינו של נאשם 1, תסקירי שירות המבחן מפרטים את נשיבותיו האישיות כמפורט לעיל.

נאשם 1 אינו רואה צורך בהליך טיפולי ולפיכך המלצת שירות המבחן אינה כוללת היבט שיקומי.

בענישה במסגרת המתחם יש להביא את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הינו אב לשניים בגל צעיר, ואת המגבלות הפיזיות שלו כתוצאה מתאונה שהיתה לו בילדותו.

כן יש להביא בשיקולים את קבלת האחריות. הגם שעלו בעיות ביחס לכך בשלבים שונים, לבסוף נאשם 1 מקבל אחריות מלאה.

שירות המבחן מתאר כי נאשם 1 מנהל אורח חיים הישרדותי.

הגם שעבירות נשק צריכות לענישה שבה יובא שיקול הרתעת הרבים וכן שיקול הרתעת היחיד, וכך גם בעבירות של גניבת רכב, אני מוצא שלא להחמיר עם נאשם 1 לאור נסיבותיו האישיות.

אין מקום לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, אך אני מוצא לנכון להביא את השיקולים לקולא לאור נסיבותיו האישיות במסגרת הענישה הכוללת לשני כתבי האישום.

אשר על כן יוטל על נאשם 1 עונש כולל של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי שיהיה בגובה הפיצוי שהוטל בהליך האחר - 3,500 ₪, לכל אחד מהמתלוננים.

לא הוטלה פסילה בעניינו של האחר ולפיכך לא תוטל על נאשם 1.

12. כל אחד מנאשמים 2 ו- 3 ידע מורדות ועליות בקשר עם שירות המבחן ובתהליכים מולו.

נסיבותיהם האישיות, כמו גם התהליכים מפורטים לעיל.

נאשם 2, החל בפיתוח תובנות לגורמים שהובילו להתנהלותו בעבירות, ושירות המבחן רוצה לשלבו בטיפול מותאם. וממליץ על צן מבחן וענישה הכוללת עבודות שירות תוך שצוין כי לאור גילו וקשייו להציב גבול אל מול השפעות חברתיות שליליות הדבר עשוי להחלישו ולהביא לרגרסיה במצבו ופיתוח נורמות שליליות.

ביחס לנאשם 3 מתוארות נסיבות אישיות ומשפחתיות שאינן קלות, מתוארים קשיים אישיים ומשפחתיים וטרגדיה משפחתית שהיתה בילדותו של נאשם 3.

נראה כי נאשם 3 לאחר זמן רב מתחיל לשתף פעולה בהליכים טיפוליים ושירות המבחן ממליץ על צו מבחן לשנה וחצי, ומאסר בעבודות שירות.

הטלת מאסר בעבודות שירות ביחס לנאשמים 2 ו- 3 משמעותו ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם.

יצוין כי ההליך השיקומי של נאשם 2 אינו בשלב בו נמצא ההליך של נאשם 3.

בענינו של נאשם 3 אני מוצא כי יש לרדת את מתחת למתחם העונש ההולם משיקולי שיקום לאור התהליך הטיפולי - שיקומי שהוא עובר ואשר נראה שמתקדם בו.

לא בלי התלבטות אני מוצא גם ביחס לנאשם 2 לרדת את מתחת למתחם משיקולי שיקום, ואני רואה בשילוב של גילו הצעיר והחשש שמעלה שירות המבחן, לצד ההליך הטיפולי ששירות המבחן מבקש לקיים, כשיקולים אשר יתמכו בשיקומו, ומנגד הטלת מאסר בפועל תפגע בהליך שכזה.

הוגשו חו"ד ממונה חיוביות בעניינם של נאשמים 2 ו- 3.

13. **אשר על כן אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:**

על נאשם 1:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו בגין התיק הנוכחי מיום 19.3.20 עד ליום 22.3.20 ובגין התיק המצורף ינוכו ימי מעצרו מיום 19.12.19 עד ליום 15.1.20.

נאשם 1 יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 5.6.22 שעה 8:00 במתקן הכליאה דקל. מוצע לנאשם 1 לעבור הליך מיון מוקדם.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת נשק או על עבירת גניבת רכב.

פיצוי - הנאשם 1 ישלם לכל אחד מהמתלוננים בתיק המצורף, ת.פ. 68897-12-19 עדי תביעה 1 ו- 2, פיצוי בסך

3,500 ש"ח. הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננים על פי פרטים שיימסרו למזכירות.

על נאשם 2:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם 2 חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

נאשם 2 יתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 26.5.22 כאמור בחו"ד הממונה.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי נאשם 2. נאשם 2 מחוייב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשם 2 כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש ולהטיל עליו עונש נוסף.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת נשק.

על נאשם 3:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם 3 חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

נאשם 3 יתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 24.5.22 כאמור בחו"ד הממונה.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 18 חודשים כלפי נאשם 3. נאשם 3 מחוייב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשם 3 כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש ולהטיל עליו עונש נוסף.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם 3 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת נשק.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, במעמד הצדדים.